

عنوان مقاله:

راهکارهای پیشگیری از توسعه بافت نابسامان شهری با تاکید بر بافت فرسوده با رویکرد مشارکتی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی فناوری های نوین در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

طاہرہ وثوق - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه هنر

خلاصه مقاله:

در حال حاضر مساحت بافت های نابسامان و پهنه های فقر شهری در حدود 133 هزار هکتار برآورد می شود که این مناطق محل سکونت حدود 6 میلیون خانوار با جمعیتی قریب به 21 میلیون نفر است. 77 هزار هکتار از کل این مساحت، جزو محدوده بافت فرسوده است که 10 میلیون نفر معادل 2/8 میلیون خانوار در 2/6 میلیون واحد مسکونی در آن زندگی می کنند. گسترش فضایی بی رویه و بدون برنامه شهرهای بزرگ و متوسط کشور در چند دهه گذشته، باعث شکل گیری بافت های جدید شهری در مجاورت شهرها و جابجایی ساکنان و کاربریهای شهری به نواحی جدید گردیده است. در نتیجه این جابجایی، به تدریج بافت های قدیمی شهرها کارکرد و حیات اجتماعی-اقتصادی خود را از دست داده اند و این بافت ها با از دست دادن حیات شهری خود، به سمت رکود و فرسودگی گرایش پیدا کرده اند. بر همین اساس هدف اصلی پژوهش حاضر راهکارهای پیشگیری از توسعه بافت نابسامان شهری با تاکید بر بافت فرسوده با رویکرد مشارکتی با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی می باشد. تحقیق حاضر نشان می دهد که مشارکت شهروندان در بهسازی و نوسازی بافت های فرسوده با رویکرد مشارکتی در چهار محور 1- فرهنگ مردم 2- میزان فراهم بودن مقتضیات مدیریت مشارکتی 3- قواعد و قوانین حاکم بر زندگی مردم می تواند موثر واقع شود. همچنین می توان گفت یکی از راهکارها برای پیشرفت در نوسازی بافت های فرسوده تدوین سند شهری مرتبط با بافت فرسوده است، در حالی که طرح های تفصیلی در کشور ناکارآمد هستند و کمکی به ما نخواهند کرد. نبود سند اصول حفاظتی از بافت های تاریخی در کشور یکی از چالش های این بخش است؛ هنوز به حساسیت و لزوم توجه به بافت تاریخی آن طور که شایسته است پی نبرده ایم و نبود سند حفاظتی از این بافت باعث اختلافات بین دستگاهی و عدم ایجاد نقطه اشتراک شده است.

کلمات کلیدی:

راهکارهای پیشگیری از توسعه بافت نابسامان شهری با تاکید بر بافت فرسوده با رویکرد مشارکتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1005712>

